

Entre bandes

Serà aquesta pedagògica, emblemàtica, jove i nombrosa formació blanenca qui el diumenge 11 d'octubre haurà protagonitzat el darrer acte del III Blanes Costa Brava Film Internacional. Ho hauran fet oferint un nou concert musical dedicat a les grans bandes sonores del cinema. Una proposta que segons resa la publicitat «combina música en directe, cinema i ambient festiu». Un concert que vaig poder gaudir enormement en l'edició de l'any passat. Entre mig de les dues dates esmentades haurà tingut lloc la tercera entrega del Festival de Cinema de Blanes. Un festival que va impulsar el que fou el primer Regidor de Cultura d'aquesta legislatura, el senyor Jordi Calvet, i que després de la seva dimissió, l'alcalde de Blanes (assumint la regidoria) i l'equip del Departament han tornat a tirar endavant. Ho han fet, malgrat les moltes veus i sensibilitats que s'havien manifestat en contra de la continuïtat d'aquest certamen. Potser per això, ho han fet reconduint la proposta i transformant el que pretenia ser un festival d'alta volada, a la manera de grans festivals de referència amb nombroses seccions i premis de tot tipus, en un projecte més terrenal i especialitzat. De començar en gran, s'ha passat a apostar per quelcom més petit, que no vol dir en cap cas per lo mediocre. De les catifes vermelles, es arribades d'estrelles (?) del cinema i posades en escena «glamuroses» que pretenien emular els grans festivals internacionals, s'ha passat a una proposta més realista, més possibilista, més sincrètica, més enfocada: el talent emergent de les escoles de cinema. Amb aquesta nova mirada, el certamen s'ha convertit, gairebé, en un festival de curtmetratges i migmetratges. Almenys pel que fa a participació i/o inscripció de pel·lícules ha estat tot un èxit: 4.000 films de 100 països diferents en són el testimoni. Les eleccions municipals del 2027 i el nou equip de govern que es constitueixi tindran l'última paraula sobre la continuïtat o no del festival blanenc. L'ambiciosa proposta amb la que es va iniciar ha demostrat tenir poc recorregut. L'especialització vers els nous talents i els metratges curts hi han portat un aire diferent. Un aire que amb el temps podria convertir el certamen blanenc en un referent. Veurem què passa. I veurem, també, què passa amb la ciutadania, amb el públic. Un públic que encara no ha fet seu aquest festival i segueix les activitats i les projeccions de manera escadussera. Un públic que no ha acabat de connectar-hi. Aquest és, també i sens dubte, un dels altres grans reptes dels organitzadors.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/10/10/bandes-135208318.html>